

Pacific Herald.

For kaldet, The Lutheran University Herald.

No. 10

Parkland, Wash. 13. Mar. 1895.

5te Aarg.

Til Pacific Lutheran University.

Pacific University
Dyget gaar herude
Vi vil glædes os derti;
Thi det os bebuder,
At Guds Ord, vor dyre Stat
Vidt blandt Folk udbredes,
Mennesker fra Sydens Nat
Til Oplysning ledes.

Taarnet er mod Himlen vendt,
Beger mod det Høie,
Op til ham, som Gud har sendt,
Ham, som maatte døde
Nød og Død paa Korsets Træ,
For vor Synd at sone,
Men, som nu i Herlighed
Sidder ved Guds Throne.

Vær Du vort Uranienborg,
Vis os op til Himlen,
At i Medgang, som i Sorg,
Ud fra Verdensbrimken
Vi kan mod det Høie se
Fæste haarets Anker
Hos vor Felum, Livets Træ,
Til han hjem os sanke.

Et andet Witterberg Du bliv,
Føstre Helle mange
Der i Lære og i Liv
Kan som Lyset prange.
Saa de Mange Mange med
Sig til Himlen drage,
Naar de udi Herrens Fred
Slutter sine Dage.

Vær de unge Drenges Tugt
Under Guds Ords Lære,
Og de unge Piger smukt
Dydens Kronde at bære.
Tag dem alle som i Faan,
Moderlig dem lede,
At til Salighedens Havn
De sig maa berede.

Da vi ei skal glemme Dig,
Men Dig hørlig mindes
Til vi haaber stikkerlig
Der blandt Folket findes
Kærlig og Vinder, som Dig vil
Bringe hvad, som trænges,
Saa der kunde naaes til
Det Maa! hvortil vi længes.
Florence, 9de Mars 1895. X.

Kristiania Sømands Hjem.

Sømandsmissionen har først blandt de Institutioner, der er kommet Sømanden til hjælp, særlig i fremmede Havne, dernæst kommer som en Fugt af den nyere Tid Sømandshjemmene i de større udenlandske Byer, hvori blandt det „internationale Sømandshjem“ i vor Hovedstad, er en kraftig Udgangspunkt.

Det anlagdes i 1892 af Dr. Rosenbahl, en ung Scandinavian, der har faaet sin praktiske Uddannelse i Amerika, og som med Diet helt opløst for de Fører, der tror Sømandshjælp, og med Føretogsomhed og kristeligt Sind gik i Bred med at flette denne Redningsanstalt for Højets Hjalpe Søner.

I Begyndelsen havde han tallose økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med; thi han stod uden felter Søster, hele Hjemmet er nemlig anlagt paa private Gaarde.

Som et Eksempel skal kun nævnes, at

ca. tre hundrede Kroner udgaa blot til aarlig Husleie. Der skal ikke forliden Hærdighed til at holde ud, men i Tro paa Segen og paa Forsynet og med ubæleget Billighed har Hjemmets Bænkere ikke svigtet.

Hjemmet er klar for klar god fremad og har villig og åbent sine Døre for Sømand, aandelig og legemlig Slæbte, der uden Penge og Midler har banket paa; i det forløbne Aar har ca. 1500 Sømand af forskellige Nationaliteter et Ly her, og er blevne optagne og behandlet som Lemmer af en Familie. Mere end er Moder velsignede Hjemmets Budske, Madre, der i Ulykke med en fælles Hvirde ude ved Skærgaarden har havt Grund til at adtale om sine Søner, hvad han sagde om sin eneste: „Om Nils ved jeg ikke, hvor han er.“

Det internationale Sømandshjem har sat sig til Opgave at føre de Forvildede tilbage, man er ogsaa her Sømandene hjælpsomme med at flette dem fyre, og i de fleste Tilfælde er dette lykkedes.

At Institutionen lige fra Begyndelsen vakte Opmærksomhed, viser følgende Udtalelse i et af Hovedstadens Blade:

„Et Sømandshjem har man længe søgt her i Kristiania. Dette Sømand vil nu blive afhjulpent. Igaar Eftersmiddag fandt nemlig den høfdelige Industrielle Sted af det i Gaarden Fernisbaneroret 10 nylydende „Kristiania Sømandshjem.“ Det nye Sømandshjem optage hele Bygningens tredje og fjerde Etage og tæller tilfammen 14 Værelser, hvortil senere er flet 5 nye. Der findes et udmærket hyggeligt Kæledærelse, hvor de vil kunne læse omtrent alle norske og svenske Aviser. Flere udenlandske er senere komne til. Værelserne er hyggelige og smukt møblerede og forsynede med prægtige Senge. Betalingen for Logi og fald Kost er ca. 10 Kroner Ugen. Hjemmet sørger saavidt muligt for at flette de Sømand, som gæster der, fyre. Der er vist nok ingen Tvivl om, at det i alle Henseender vil blive et hyggeligt Opholdssted og udbyrde et længe Kærligt følt, meget stort Gavn.

Ordringen er i det hele hyggelig, Maanden ægte kristelig, men samtidig tryk og derfor Iordrist. Man stræber ogsaa med et høiere Maal. Fremtidens Program er intet mindre end en passende ny Bygning med 100 Senge.

Et Byggesand paa ca. 10.000 Kroner er allerede for Gaarden, vor Kongefamilie har ogsaa lagt sin Skærbertil og livligt fremtidig Skifte, ligesom der er dannet en Komite bestaaende af flere af Hovedstadens Maer. Sømandshjemmets Udvalgte indlagte nu omtrent hele den paa ovennævnte Gade liggende Bygning — med Udtagelse af Iste Etage.

Naar det nye Sømandshjem i Kristiania første Gang toner flag, da vil manges norske Søgar Hjelpe det med Glæde.“ Udførret Familienblad.

Det glædes os særdeles meget at erfare, at monogaa i Kristiania har faaet et kristeligt Hjem for Sømand. Vi har ogsaa været Vidner til Fæstelser og Fører, som Sømand ere udsatte for. Det er ogsaa opmuntrende at høre, at den unge Mand som staar i Spidsen for dette Hjem's Oprettelse og heldige Fremgang har faaet sin praktiske Uddannelse i Amerika og er bilsjælet af et kristeligt Sind og stærk Billighedskraft.

Det forekommer mig, at der er en vis Lighed imellem nævnte Redningsanstalt og denne Lærekurs, „Pacific Lutheran University,“ som er oprettet her i Parkland, Wash. Denna Skole haaber vi vil blive en Redningsanstalt for mange unge Mennesker, som vil her faa en kristelig Uddannelse og Opdragelse, og vi har tillige de Haab, at fra denne Anstalt vil nogle blive til de aandelige Forsværgende og være de Vidbærende paa ret Bet.

Den Mand, som har staet i Spidsen for dette store Foretagende har ogsaa gaaet mange økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med og har staet uden for jordiske Støtter at holde sig til, ikke engang den norske Kongefamilie, men ogsaa har han holdt fast ved Kongernes konges trosfaste Løfte, at de, som forlade sig paa ham skal ikke blive behjælpnet. Biskop er han ofte blevet behjælpnet over sin liden Tro og Tankeløshed, naar han er bleven ja, et lidet paa prøve, og Herren har hjulpet langt anderledes, end han kunde dede eller forstaa.

Tillid.

Nu for Tiden siges og skrives meget om Tillid, og dog maa vi desværre ikke sige mange (idet vi tænke for os selv) at vor Tillid er meget usikker og ubillig.

Men ikke dette for en Del kommer det at vi ofte tænke mere paa Følelsens end paa ham, vi satte vor Tillid til? Dersom vi fuldt ud fattede, hvem han er, og hvad han formaar, kunde vi da have været at stole paa ham, ligesom det lille Barn kan lade være at holde paa sin Moder? Maaffe følgende Tanker kunne hjælpe Nogle til at faa en større Tillid.

Enhver spørge sig selv: 1) Tror jeg virkelig med Job: „Jeg vil sige, at du formaar alting“ (Job 42.2)? Hvor meget indeholdes ikke i den eneste Sætning? Er der tro vi virkelig, at Gud „formaar over alle Ting at gjøre langt overskjødende end hvad vi bide eller forstaa“ (Job 3.20)? Hans Magt er ikke, for Nogle synes at tænke, begrænset til vor menneskelige Trang, men den strækker sig ogsaa til vore umkelige Anliggender.

2) Tror jeg virkelig, at „den rige intet Maa paa hans Forsand“ (Ps. 147.5), og at han hender og

Alt fra Begyndelsen til Enden, at han os bestemte, hvilken Indsigelse Alt, som hender, vil have, at Fælt er saa lidet, at det udgaaet at blive bemærket af hans altid vaagende Øie? Tro vi virkelig, at han vælger de forskellige Træde i vort Livs Historie med usigelig Visdom, og at han med Ulykkelig hænger de Forvillinger i Oden, som vi saa ofte gjør os skyldige i, naar vi ved vor Ejendomme og indbilde Visdom søge at tage disse Træde i vort egen Haand?

3) Tror jeg virkelig hans eget Løfte: „Jeg vil give eder, hvad som er“ (Matth. 20.4), skal os at vi ere sikre paa at faa udsat enhver adgang, dersom det kan er ret og godt for os? Tager ikke denne Tale Gaarden bort fra Skuffelsen? Hvor uheldig er dog vor Stilling som Kristne! Vi have vor Faders almægtige Magt, Visdom og Kjærlighed, som gjør Alt til vort Bøje. Kanne vi forlange mere?

For nogle Aar siden, da jeg var i vor By omkring og Nød, græmmede jeg mig meget over den Maade, hvor paa vor Fader levede mig, endstjønt jeg fast troede, at det var den rette Maade og sandt stor Trøst i Ps. 107, 7: „Dan første dem paa den rette Vej“, indtil en Dag Taabeligheden i min Ophøvel slog mig, og jeg følte, at intet maatte jeg ikke fuldt ud tro, at du første mig paa den rette Vej, eller ogsaa, at jeg maatte sørge, fordi han førte mig ret; og jeg tænkte paa, hvor stamtuld jeg vilde stole mig, naar hele Guds Frelsesplan aabenbares, fordi jeg ikke stode fuldt ud paa ham.

Da besluttede jeg, at jeg med hans Hjælp nu vilde stole saa fast paa ham, at jeg i det store „Herleder“ kunde være stand til at sige til ham med fuldkommen Tillid: „Jeg vidste gennem Alt, at du første mig ret, og nu ser jeg, hvorfor du første mig saaledes.“ Jeg har fundet, at dette hjælper mig meget til at bade fuld Tillid til ham i de mørke Dage. — [R.L.]

Fra Harmon y, Minn. berettes om megen Snyd og flere Dødsfald, 1 Jan. og Feb. 2 Børn og 2 Piger forvundet de To, som Herald allerede har omtalt; en af disse, Lars Stensbol var fra Estab Mgh. Bist. Kr. Maaestens Kald. Børnskræmme sies til:

„Det blir en alvorlig Tanke for os, om hvider igjen: Snart En og snart n Anden af vore Kjære og Bekjendte ligger frem for at møde Gud Ansigt til Ansigt i Døden og — Ja, hvad kommer saa? Jo, Menneskets Skæbne er Ti og Gjæld er afgjort: eig fortvivle eller edigt Liv — I Sindet er alvorlig Tanke. Gud hjælper os at tænke ret, saa at vi kan faa fæste vort Blik paa ham beroppe paa Guds Atha Hæj hvem vi atter i disse Dage tal mindes ved Betragtningen af hans Bidelse og Død for vore Synder.“

Svundne som en Tante.

„Thi vore Dage ere svundne bort din Brede, vi har hentaret vore Nair som en Tante.“ (Sl. 90, 9.)

Der gives for os alle Tider i vort Liv, hvor Salmistens Ord paatrænger sig os med Maat. Vi gjenfer vort Barndoms- eller Ungdoms-Hjemsted, vi gennemlæser en Palle gamle Breve, vi træffer en Ven, som vi ikke har set i mange Aar, vi vandrer gennem Kirkegaarden, som gemmer vore kjæres Støv, eller vi sidder ved vore nærmestes Dødsleje, — og vi føler den dubbe Betydning af Salmistens Ord: „vore Dage, vore Aar er svundne som en Tante.“ Naar vi, som nu, er begyndt paa et nyt Aar, vender vore Tanker sig uvilkaarligt, hvis vi da ikke tankeløse og leffindige helst danser, ud af det gamle Aar og ind i det ny, til den svundne Tid med al dens Sorg og Glæde, dens fluffede Forhaabninger, dens gode Forfætter og maaste dens brudte Løfter og hyppige Fald. Vi kan nu se tilbage paa det svundne Aar med dets Solstin og Slugges paa samme Maade som vi ser paa en affluttet Fortælling; Spændingen og Interessen har givet Plads for en rolig og koldblodig Befragtning. Januar Maaned sidste Aar forekommer os at ligge langt tilbage, og dog har vi saa hurtig gennemlevet den mellemiggende Tid. De iblandt os, som ikke længere er unge, ved i hvert Fald, hvor hurtig Tiden synes at ile hen, sljndt den kan forekomme os lang at se tilbage paa. Det er altid en Fordel at kunne se paa Livet i et historisk Lys, saaledes som man ser paa den svundne Tid. Mens vi lever vort Liv er der saa meget, der optager vore Tanker og Interesser, at vor Dominikraft umulig kan være helt klar og upartist. Livet vilde blive meget forskjelligt fra, hvad der nu er, hvis vi kunde bedømme os selv og andre paa samme Maade i Dieblilket, som vi kan gjøre det senere hen. Kunde vi i Dieblilket klart see vore Tanker, Bevæggrunde og Handlinger, hvor langt bedre vilde vi da ikke være stillede til at møde Livets Banfeligheder og gjøre, hvad der er Ret for Gud og Mennesker.

Og dog sljont det forholder sig saaledes, vilde ingen af os være tjent med at vide, hvad der skal møde os i det Aar, som nu er begyndt. Hvis en Engel fra Himlen havde Evne og Vilje til at vise os Fremtiden, gjorde vi dog klogest i at lulle vore Dine for den. Den kommer nok i Tidens Fylde. Derfor som vi i Jordveien vidste, hvad der skal ske med os, vilde Livet blive tungt at leve. Lad os takke Gud, at han har skjult det for os. Al, hvad vi ved og behøver at vide, er at Fremtiden ligger i Guds Haand, og at vi i det største som i det mindste ere afhængige af hans Vilje. Man skalde synes, at denne uomstødelige Kjendsgjerning nøddendigtis maatte lede alle Mennesker hen hen til Gud, og det er næsten umuligt at begribe, hvorledes nogen kan fløde den Haand fra sig, som vor Herre og Frelser strækker ud imod os for at føre os ind i det ubekendte Land under sin Varetagt.

Om af de Ting, som særlig karakteriserer vor Tid er den nulevende Slægts Utaalmodighed. Meget af Tidens Bantro sljndes ganske sikkert denne Utaalmodighed. Vi vil strax høre en Forklaring paa al Ting. Hvorfor

tillader Gud, at der ster saa meget ondt? Hvad betyder denne forunderlige Gaade? Hvorfor ser man saa tit Ret og Sandhed bukke under for Uretfærdighed og Løgn? Saadan spørger Mennesker, og det faar dem til at tvivle om Guds Almagt og Kjærlighed. Det kan ikke nægtes, at der er mange usøselige Problemer i Livet. Da vor Herre Jesus vandrede her paa Jorden, maatte han siige til sin utaalmodige Discipel: „Hvad jeg gjør nu, forstaa du ikke, men du skal siden forstaa det.“ Hvis der ingen Gaader var i Livet, vilde det være let nok at tro, men var blot taalmodig. Historien er jo endnu ikke til Ende! Hold ud i Tro og Lydighed, og der skal komme en Dag, da du skal forstaa Guds Førelser med dig i denne forunderlige Verden, og naar du ser tilbage paa dit Jordeliv, der er svunden som en Tante, vil du udbryde i Lov og Pris over hans Visdom, som „har gjort alle Ting vel.“

Ulyheder.

Der er indstrevet 101 Disciple ved Skolen her. Flere ventes.

Mr. D. N. Hendrickson, Tacoma er reiste til Juneau, Alaska for en Snartur.

Man frygter for Uroligheder blandt Indianerne paa Umatilla Reservation i Oregon. Aarsagen til Uroligheden er at Agent Harper forstyrrede dem i deres National Dans og arresterede Hovedingerne „No Shirt“ og „Young Chief“. Ropperne i Walla Walla er udlomanderet og ligger færdige til at bryde op, hvad id som helst, men det er at haabe, at det ikke bliver nødvendigt.

I længere Tid har vi haft det nydeligste Veir her paa Kysten, som man kan ønske sig, men idag, den 12te, sneer det lidt, men det bliver ikke af nogen Varighed.

Farmerne har for længere Tid siden begyndt at tilberede sine Humleagre og venter en tidlig Host.

Der sendes nu hver Uge flere „Carloads“ med Hellestjundre herfra over N. P. R. R. til Osten, især til Boston og New York.

Det berettes, at der begynder at blive adskilligt mere Liv i Forretningerne her paa Kysten, og især viser det sig i Stavren i vrelast. Sagbrugene har fuldt op at gjøre, og den store s. f. Paul & Tacoma Mill her i Vgen arbejder nu Dag og Nat.

Arbeidet paa det nye „Packing House“ er nu begyndt. En stor 5 Etagers Bygning er under Opførelse.

Den norske Fotografist N. Wagners Attelier i Tacoma er brændt. Hans 4 ad anslaaes til \$1.000.

Den nordre Menighed af Pastor S. Sondreusens Kald skal bygge Kirke til Sommeren, den skal koste \$2,500 Pengene er alt indskrevet.

Wells, Minn. har netop faaet sit nye Vandværk færdigt. Ofen & Johnson, Medlemmer af Synodens Menighed i Stillwater, Minn., havde Kontrakten, og de har udført sit Arbejde til Alles Tilfredshed.

Roy, Wash. ligger omtrent 12 Mil syd fra Universitetet. To og en halv Mil fra Roy har Mr. G. A. Harstad kjøbt sig Land. Et Par Mil længere øst ligger de 1,200 Acres Land, som Herold anbefaler Landsmænd at kjøbe.

Nær ved dette Stykke Land bor nu nogle Familier, som har bedet Pastor Harstad om at besøge dem en Gang om Maanednen.

Her bor Brødrene Lambertsen, som har arbejdet meget paa Skolen, og de kjøbte sig Land her. Jens Nilsen Svintth og G. A. Blum og andre er ældre Sætere herude. Den 19de Feb. fik de for første Gang en lutherst Guds-tjeneste derude ved Pastor Harstad. G. Losnes og S. Andersen fra Parkland besøgte dem ogsaa den nævnte Dag.

Puget Island og Cathlamet, Wash.

Vi har her en liden Menighed med to Prædikepladse. Guds-tjeneste afholdes en Søndag i Maanednen i en Hall i Cathlamet og en Søndag i et privat Hus paa Den.

Der er adskillige Korste, men mange af dem forstaaer endnu ikke, hvor nødvendigt det er for den, som vil være en Kristen, at slutte sig til Stedsmenigheden, hvor saadan er organiseret. De skatstikkelige Jdør hænger i Foll, at man tilhører Menigheden, uden at behøve at blive optagne deri.

Cathlamet er en liden By, men med gode Udfigter for Fremtiden, da her er adskillig Virksomhed og just nu Spørgsmaal efter Arbejdere.

Der er Logging Camp med 3 og 4 Mil Fernbane. Et Sagbrug med Kassefabrik samt en Auktalt for Redtægning af Laks.

En god skandinavisk Løge trænges her, ligeledes en Skomager og en Dressmaler.

Der er ingen Kirkebygning. Methodisterne har just holdt Revival og organiseret Menighed. Efter Forlydende har deres Prædikant fortalt, at vor Jord skal forgaa enten 1896 eller 1909.

Hvor staar det skrevet? Methodisterne her gjør Nar af Barnedaaben og Lutheranerens strikte Fastholde paa det „som skrevet staar.“

„Biblen,“ sier de, „er som ethvert andet Skrift, man maa læse mellem Linierne, Vorherre har ikke altid ment akkurat saa, som der er skrevet.“

Der er ogsaa en hel Del Infidels.

Det er ikke godt at vide, hvilke er de farligste, de, som aabenlyst nægter Gud og hans Ord eller de, som fordreier dets simple Lære og derved bringer Sjælene til Fortabelsen.

Der staar jo alvorlige Advarsel mod dette sidste i Johannes Aabnbaring Cap. 22, 18, 19.

Gud bevare os i vor Barnetro.

Paa Den gaar alt sin rolige Gang.

De derbærende Farmerne ønsker gjerne at sælge Dele af sit Land og da fornemmelig til Skandinaver, helst Korste.

10de April begynder Lakselisset, og alle er nu isærd med, at være sig dertil.

„Penge og Kirke.“

I Pacific Herald No. 5 læser vi en Artikel med denne Overskrift; jeg har senere, ledt forgjæves efter et Forsvar mod dette Angreb. Paa samme Tid har jeg atter og atter, hørt Udtrul af Misnoie ikke alene fra Kvinderne, som denne Artikel mest angriber, og som overhovedet er saa sint følede for enhver Slags Angreb, men ogsaa af Mændene: Da det er saa sjelden, at vi Kvinder har nogen Stillinger at raade over og sætte ud efter eget Behag, saa er det os en særdeles stor Glæde og Fornøjelse at faa pusle med at forfærdige Smaaling til at sælges ved Auktioner eller at bage, tage og tigge, som vi ere saadanne Mestere til, da det især hører til vor Kaldsgjerning, for derved at blive delagtige i Kirkens Arbejde.

Det er nok muligt, at saadanne Foretagender som, f. Ex. Baskets Parties har sin mørke saavel som lyse Side, men ved de tre Baskets Parties, som vi har haft her i den senere Tid, har jeg slet ikke set noget saadant Uøjen, som der tales om, noget saadant Løb som at bytte Partner og hvad skulde det vel nytte til, da der i vort hele Selskab neppe fandtes en vogen Pige. Ikke heller tror jeg, at en Mand naarjomhelst vil betale \$1.75, for at faa spise Lunch med en 5 Aar gammel Pige, som der blev gjort ved vort sidste Party, dersom han ikke havde noget høiere i Sinde end bare at spise og more sig. Dersom Paulus skulde finde paa noget saa usædvanligt som at staa op af sin Grav og gjøre Besøg rundt, og han traf til at se indom ti en fattig Kone ved Di eller Elebetiden en Aften og fandt hende beskæftiget med efter bedste Skjøn at ordne en liden Basket, for et af sine Smaabørn, haabende og bedende, at den maatte indbringe saameget som muligt til Bedste for En eller Anden, som staar i Kirkens Tjenste, og nu i sin Jver og Glæde over, at hun dernegang maa faa Lov til at gjøre, et Livet, for at bevise sin Kjærlighed, til Kirken, glemmer baade sin Hovedpine og Træthed efter Dagens Byrde, da tror jeg, at den gamle Paulus kom til at siige, som han gjorde i forbums tid om Phoebe:

„Antager hende i Herren, som det sommer de Helligi og gjør hende Bihand“ o. s. v.

Hvad det angaar at have Selskab med sandselige Verdensmennesker, saa tror jeg, at Discipelen ikke bør være over sin Herre, og v læser da i vor Bibel, at vor Herre og Mester Jesus Kristus tog ind til Syndere og aad med dem. Videre læser vi: „Man bør ikke tænde et Lys og sætte det under en Skjæppe“ o. s. v. og „lader saa eders Lys skinne for Menneskene, o. s. v. Jeg tror, at der som vi for Ex. skulde sætte os op paa, en Forhøining og lade en Mur bygge omkring os, for at Syndere ikke maatte komme i vor Nærhed, da tror jeg ikke, at vor Lampe kom til at give noget Lys og varme til vore Medmennesker. Herom nok.

Her omkring Olympia Marsh staar alt godt til undtagen, at vi ikke har haft Guds-tjeneste, nu paa to Maanedere, og det synes mig næsten som et Nar. Haabende, at Gud vil velsigne og bevare de Pacific Lutheran University meddets Lærere, Elever og Husholdere, tilligemed Bladet Herald og dets Redaktion vil jeg slutte for denne Gang Guds hengivne Søster i Herren.

M. P.

Her tror vi, at man med Rette kan sige: I har Ret begge to.

Det er nemlig klart, at de to Indsendere taler om Brevet Parties i to vidt forskellige Skikkelser. Den sidste fortæller, hvorledes de har gjort i den Menighed, hun tilhører. Der var det næsten ubelukkende Smaapiger, altsaa Børn, som havde Kurde at sælge.

Den hele Tilfælde fik saaledes Præget af en uhyldig Barnefest, hvori ogsaa de Vorne tog Del og bleve Børn med Børnene. Herimod kan man vist ikke med god Grund iudvende noget, uden det skulde være, at man gav nævnte Festsigheder Navn og Udseende af Brevet Parties. Derved kan det let hændes, at man har aabnet Døren for stemme Misbrug i Fremtiden.

Den første Indsender angående dette Emne bestriver derimod Brevet Parties, saaledes som disse drives især i Bymenighederne, og derom har han vist ikke sagt mere, end han kan forsikre. Der var dog et Ord i hans Stykke, som helst burde været ubeladt, nemlig „Auktioner,” nævnt blandt de Ting, som ikke burde finde Sted. Det kan vel ikke regnes for urigtigt, at f. Ex. en Kvindeforening sælger sine Sager ved Auktion, naar det ellers gaar ordentlig til. Red.

Albert Lea, Minn., De Fir., 1895.

Kjære Pastor Hartab.

Da jeg idag i Pacific Herald saa en Anmeldelse af Beretning om det 1ste ordentlige Synodemøde i Pacific Distrikt, afholdt i Barland, Wash., som jeg uvilkaarlig til at tænke paa det Største, som er bleven udført af vore Synodesfolk der ude paa Vestkysten.

Her har vi atter et Bevis paa, hvad den faste norske Karakter kan udrette, naar det gjælder at bryde Vej for Guds Kirke. Vi synger med Stoltshed og Varme vore opristende Nationalfange, og vi fatter nyt Mod, naar vi mindes vore Forfædres store Bedrifter; burde vi ikke fylde os med Glæde og med lyse Forhaabninger for vort Folks Fremtid her i Amerika, naar vi ser, hvorledes vore „Sønner af Norge“ ogsaa nutildage kæmper sig frem med Hæder og Ære? Vi Noremænd har ogsaa her i Amerika Hætte iblandt vort Folk, og det er Arbejde paa det lykkelige Omraade, som har frembragt disse vore Største. Det er som Hærførere i Guds Arme de har vundet sine Seire. Biskop har vi Mænd som Knute Nelson og andre, som har gjort vor Nationalitet stor Ære paa det politiske Omraade; men det Arbejde, som vil blive til den største Betsignelse for vor Efterslægt, er blevet udført af Mænd som asyde Formænd Breus og de ældre nulevende Vanebrydere i vort Samfund. Disse Mænd har sat os et ædel Raal at stræbe hen imod, og deres Birkens vil viskelig blive til stor Betsignelse for Fremtiden.

Hvilket Minde har ikke I derude bygget for den norske Synode. Pacific Luth. Universitet vil blive et værdifuldt Middel til at samle vort Folk til Samvirkelse for Guds Riges Fremme. I har taget mange tunge Tag, og I har haft mange mørke Stunder at gennemgaa, men nu er I forhaabentlig over det Dæst, og jeg følger mig forvisset om, at I er glade og haabefulde; og det har I ogsaa al Grund til at være — Vi glæder os her i Nien over den gode Søgning, eders Skole har og vi lærer med

stor Interesse Skolens Blad, „Pacific Herald.“ — Blandt eders Skoles varmeste Venner her i Omegnen er Hans og Bigger Gulbrandson her i A. Lea. Disse er ogsaa en stor Støtte for Luther Academy her i Nien. — Vort Akademiker har ogsaa iaar stor Søgning. Indtil dato har der været 145 Elever indskrevne.

Med venlig Hilsen og Vælle om rig Betsignelse i eders Arbejde. S.

Kjære Venner i Jola og Scandinavia Menighed.

Jeg vil hermed underrette eder om, at jeg er lykkelig og vel kommet til Barland, og jeg blev modtaget af Skolen og omkringboende Landsmænd paa en saadan Maade at, jeg fik det Indtryk, at jeg befandt mig blandt Troesbrødre, hvilket gjorde mig saa indertlig godt.

Da jeg fik se Pacific Luth. Universitet, maatte jeg standse en Stund og se paa denne prægtige Bygning, det lutheriske Gyrtårn paa Sillehavs Kyften.

Jeg skulde ønske, at Synodesfolket i Nien kunde have Anledning til i nogle Dage at besøge denne Skole, ikke bare Bygningen, men ogsaa den Skare af Gutter og Piger, som besøger denne Skole, da er jeg sikker paa, at Ingen vilde angre paa, hvad han har gjort for Skolen, men glæde sig over at have været med at bygge, og tænke ved sig selv: „Vi vil ogsaa være med og fuldøre den Del, som er igjen.“

Hermed nok for denne Gang. Mer senere, naar jeg bliver bedre kendt.

Tilfødt en venlig Hilsen til eder og alle Herolds Læsere.

Barland, Wa. den 11te Mars. 1895.
Ole Reiersen.

Den kjærlig Indbydelse.

„Kommer dog hid til mig!“

„Der stod ikke en Mand hos ham, do Josef gav sig tilfjende for sine Brødre, og han græd høit.“ — De havde habet gam, lagt Raad op om at dræbe ham, solgt ham til et fremmed Land og til Slaveri, og her var nu Broderens Betsigning for alt dette: — Kjærlighed. Ingen Forfatter har nogensinde bestrevet Kjærlighed og Tilgivelse saa smukt. Ingen har skildret en saadan Dand, som Josefs Ord, der lyde gennem hans Tårer: „Kommer dog hid til mig!“ Kun En har gjort endnu mere.

Sor Broder blev mere end næsten dræbt; han overgav sin Sjæl til Døden. Vi ere ikke uskyldige i hans Blod, thi: „Han er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgjerninger.“ og „Kristus døde for vore Synder.“ Søg Rørke til det: — ikke „for os,“ men: „for vore Synder“ — for dine Synder. Hvor er den Kjærlighed og Talsnævlighed, som du skylder ham? Hvor er din Erkendelse af, at han døde for dine Synder? Han gjorde det for din Skyld; — og hvad har du gjort for ham?

Og hvad kunde du nu vente af ham? Hvad ventede Josefs Brødre efter deres Opsørelse mod ham? Med Rette maa Herren sige: „Jeg kender de Tænker, som jeg tænker angaaende eder; Tænker om Fred og ikke om Ulykke.“ Thi ligesom Josefs Ord til sine Brødre ikke vare: „Gaa bort, jeg vil ikke mere have Roget at gjøre med eder,“ saaledes forlæter Jesus os ikke, men

siger: „Kommer dog hid til mig!“

Hans hele Liv er et Udtryk for dette; det klinger igennem Alt, hvad han sagde og gjorde, og endnu overtaler og bønfaller han dem, der ere borte, om at komme til ham, og han gav sit eget Blod, for at de kunne gjøre det.

Hvad betydte disse Saar i hans Hænder? Sige de ikke altid: „Jeg beder dig, kom til mig!“ Thi: „Jeg udstrakte mine Hænder den ganske Dag til et uladigt og gjenstridigt Folk.“ — „Den ganske Dag;“ — medens du pynter dig, spiser, tæler, løc og arbejder eller morer dig, strækker Jesus sine Hænder ud til dig, kalder paa dig, venter paa dig og spejder efter det første lille Tegns paa Gjenkendelse og siger: „Jeg er Jesus, som du forsølger og som du bedrøber.“

Josefs Brødre vare „forfærdede for hans Ansigt.“ Siger du: „Derfor forfærdes jeg for hans Ansigt; tænker jeg efter, da frygter jeg for ham.“ Vilde du, naar du skulde være ærlig, hellere frygte for hans Ansigt? — Bliv staaende, og lyt:

„Kommer dog hid til mig!“

Der er Tilgivelse hos ham. Vil du ikke komme og saa den? Tilgivelse for sig, fjønt enhver af dine Synder var med til at pine ham i hans Dødsangst. Hans Kjærlighed har ikke skiftet Karakter fra det Dødelik, da han sagde: „Fader, tilgiv dem!“ Hvilken Kjærlighed maa det ikke have været! Og hvor stor maa hans Kjærlighed ikke være til dig og mig, for hvem han ikke kan tilgive sin Uadlydning: „De vide ikke, hvad de gjøre!“

Kom til Jesus, og han vil lære dig at kende ham og hans tilgivende Kjærlighed. — [R.]

Brug Herrens Nadver.

Til Slutning, da vi nu have den rette Forklaarelse af og Bære om Sakramentet, behøves vel ogsaa en Formaning og Opmuntring til, at man ikke lader saa stor en Skat, som man daglig forvalter og uddeler blandt de Kristne, gaa unytter forbi, det er, at de, som ville være Kristne, berede sig til ofte at modtage det hvoerdige Sakramente. Thi vi se, ta man viser sig saa dørl og doven dertil, og der er en stor Hob af dem, som høre Evangeliet, hvilke vel gaa hen et Aar, to eller tre uden Sakramente, ret som om de vare saa stærke Kristne, at de ikke trængte til det. Luther.

Til Skatteydere!

De, som har Skat at betale i Pierce Co. Wash, mæde sig følgende lille Notits fra County Kasseren.

„Delinquent and 5 per ct. added Apr 1 1895 Interest 20 per ct. per annum after Apr. 1, '95.“

Her vil jeg gjentage og minde om det, som har staaet i hvert No. af Pacific Herald, at de, som indsender Penges til Slatten bedes at opgiøe Potts, Blocks og Additions, og naar man sender B. O. Money Order at saa den betalbar i Tacoma, Wash. — ikke Barland, do Barland ikke er Money Order Office. Slige Ordre maa sendes tilbage, og det er forbunden med Betsigning og Bryderi.

Fornlig vil vi en Money Order stilet paa Barland; vi sendte den tilbage og had om en anden stilet paa Tacoma — saa vil vi Et stilet paa Tacoma, California. Se efter, at Moneyordren er rigtig, før den sen-

des; man kan ikke stole ubetinget paa Postmestrene.

Send ikke Pengene i registreret Brev! Du har ikke mere Betsignelse derved, end om Du sender dem i et almindeligt Brev. Blir Pengene borte, saar man intet igjen. Nogle siger, at man giver derved B. M. Anvisning til at stjæle.

En Mand her, fik et registreret Brev fra sine Folk i Winn. Det skulde indeholde \$25.00 (en 20 Dollarseddel og en Femmer) Men da han aabnede Brevet, indeholdt det kun \$5.00, Tyvedaseren var borte. Han kunde jo ikke opspore, hvem der havde stjaalet den. T. L.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saar som Betsigning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Betsigning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaare 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavnne haade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vundne Rettigheder til hvem de vil.

Rettelse.

I No. 7 staut i Betalingslisten for Herald:

M. S. Murch — skal være M. S. Murat, Ole Henry for Ole Henry. Prof. G. H. Jacoby for Prof. G. H. Lowrey. Rollef Lykkefor Rollef Lykkefor, Klaus Moen for Klaus Moen.

Betalt for Herald.

Eben Railson.....	\$1 00
Rev D. C. Jordahl.....	1.00
J. T. Rasel.....	1.00
Rev. J. Moser.....	1.00
E. J. Evenson.....	2.00
Helmina Erickson.....	.50
Rev. R. Magelson.....	.50
Rev. A. J. Anderson.....	.50
J. T. Hanson.....	.50
A. T. Berg.....	.50
E. R. Bedeberg.....	.50
John Strom.....	.50
S. O. Rustad.....	.50
Rev. E. Peterion.....	1.00
Rev. P. T. Hilmen.....	.50
John Forskov.....	.50
Marie Hendrickson.....	.50
J. G. Sioraasti.....	2.00
Marin Judal.....	.50
Miss Thorne Thorsen.....	5.00
M. S. H. Hendrickson.....	.50

